

16307

Reyék

A

Magyar Elő Iskolák

Buda

A királyi Magyarországi Egyetem

1807

1807

Elo szó.

Quelimur?

Fortunae volueri Quelimur impetu
Aeternum nihil est, sacro.

Quid quid lenta tulit materies (rim).

Horat.

Különös, és tulajdon módlat érkezi
 a régiség a gondból, képről is
 érkezik: azért e hogy a Regicki
 valóban nagyobbak, erősebbek és
 telkesebbek, neha egyszerismind
 durvábbak és frilejábbak is volla-
 tomak, mintsem a Mostaniak?
 azért e hogy a mi távol vagy on

m. B

az embertől, azt a Népről pedig mindig
 sebeknek és jobbnak és nagyobnak ül-
 „littya - vagy azért - e' hogy, mulandóság
 kéjve, az annyi nemes tehetséggel bír,
 halhatatlanságot, és örökkévalóságot
 koronázó ember telket bus irromenyek-
 „ket tölti: miért? egyenesen megneve-
 tudva a modorai; de az bizonyos, hogy
 a Régiség meg a leg durvab ember és
 érdeklenni szokta - miúgy ember. Haru-
 „jénaló régiségi inkább mintsem a

Külföldiek: Lethamucki illij
 meg ihletese szülte, a földi
 bajok elől meg próbáltat, né-
 „mely oráimbán e jelen levő
 Regimeint a Magyar Elő idő-
 „ből minnek utána a sok hábo-
 „ruk által öfveravardott -
 Világnak és a taró, rajos piaccá,
 „avt öfi fészkeben a Terméket
 Esereles Rebelében, a merci élet
 jól tevő nyugalmában visse
 vorulván, itt lakásom romántor
 „lörében, mellyet sok jeles, és szép

tájimat híres országoikben
 jártonban - keltomben is lieveset
 találaton - minnek utama itt
 szinte naponként látom a Vár-
 onladékokat, mellyek minden
 erre utarónak szemét, figyelmét,
 és képrellő erejét magokravon-
 nyák, és gondolatit s érzeményit
 természet szerint a hajdani idő-
 ben merítettik.

A Boerisnak or a nerne még
 mindig nagy divalban vagyok

minden Csinosabb Nemzetet, hi-
 a. Püdomanyokat, és szép Mestere-
 „ getket üri. Erdel. Kelteti is valóban
 az illen Kötteménye ha jólésült,
 az olvasót hi nyers is erős Eleji
 eránt nem idegen; és a Magyar
 kívált képpen a hi nemzetet és
 karáját, mint a Francia is
 Angol, a magát szereti és
 bütsültri tudgya. S pedig ta-
 „ lán van oka a Magyarok a
 hajdani Glumiat löbre bütsültri;

VI.

mintseu a mastarit? ambar
 hálá a Nemzetek Urának! a
 Magyar még csak most nyerte
 meg az ő leg-főbb kincsét, mel-
 lyet Hazánk, midőn, a dű
 esäfég legg-főbb pontjánün-
 dökölöt és a Nemzetek sorában,
 csak birtis, nemis: értem a Magyar
 nyelvet, melynek uralkodó törvényes
 nyelvnek köll lenni a harában,
 ha csak Hurmiának soh el fajult

VII.

fia és Leányja regnem által örök
 "Kön öröke" maradni minden nagy
 örmön maga állot való létet jön-
 tartó Nemzetek még vetésre mel-
 to, nevétséges majma; — melly
 Szeguentül gyalarattul förte-
 semtül aj meg minke Népele
 Nemzetek Istene! — Millenek
 "legyenek Dögim érdemekre mér-
 ve, nemtudom, kívánom hogy
 jök és örökül meg felellök le-

„gyenck, nem magam, hanem
 Olvasom Harántjai kedveléért,
 Kiknek egy két üres órájokat
 örömet jól tölteném. — De ha
 csupán csak annyi időmnek van
 is Regémnek, hogy más nálam
 nál tehetőseb Tudomány kedvel-
 lőnek, vagy művelőnek utat mu-
 tat és kedvet ad, a Boeris ezen
 nemében tökéletesebbet teremte-
 ketri, tehát már nem megvetendő

„szándékom Regémnek foglalat-
 tya Somorú azért, hogy a Magyar
 nemzeti természetéből Somorú: azért
 hogy helyhertelése regem ottan már, hogy
 Flurriának sok sulus csapásai
 olta, melletk. körül csak Mohátsi
 veszedelmet emíttem — a Szuert
 „niek minden örömet javát sekerem.
 „tsejét, ditsőségét örök bünak gyö-
 „sas ködgye fedli? elég az, hogy a
 Magyar igen hajlandó a somorú
 „ságra.

Sőt még örömet és vigaszt
 szomoru és bus hangokkal jelen
 „ti Bironása emek a Nemzeti
 nagy ^{finék} töbnyire kesergő melo-
 diaja: bironása emek a kök,
 nejiénekeinek, töbnyire szom-
 ru netaja. A Magyar felül
 igazán mondhatni hogy Sir-
 va tanerol.

Verseninek nem felül, art mondoru
 akinek tetszik, tartva arokat verseknek.
 akinek másként tetszik, tartva arokat
 máfnak, miattam versekpen is. Bro-
 zának. Sopartmondgyai, et a Poeta,
 ki szivemet exer sajdalomra tudja birni.
 Ki velem minden irchulatot, mellyet
 köls, és ir, exertetri tud; ki engem több
 mint búbjos mesterjeggel föl lob-
 „bant, és szivemet irgalommal és
 ijedelemmel szaggatja; hiengem a
 fölebrül föl kapva a Levegónálol.

vala. s mikor valahova tetssik
 kinnye ferent elragad" S. Pops,
 egy velem, jól mongya. Art ter.
 Comen is Poetanak, aki ertt
 Cselekszi, - ahár rithuú solban,
 ahár görög, vagy romai labolon
 járó verselben, söt haesak Pro.
 zabon is. - Far azért külsömbfélé
 vers nemmel élő iramban, egy-
 más ellen, egymást gonyolva hi-
 kelniel. - egymás labat, moqyat
 öltöretet, ragolmarniok, holot ar
 Isteni Poeris skarnyain repülne
 "A hellene, A lép melly magol-

kal ragadi irremienyel: ar eleven
 lepretetel; bájos rajolatok: - s ertel
 a leg szebb leg alkalmatossabb leg
 hathatosabb, ravallal kifestve,
 teszik itéletem ferent a Boetat; -
 valamint hogy a Prosodianak leg,
 srossabb Szabasai kerint lefűlt
 Herameter, vagy aharmely más
 vers, egy firtén a bár Szarvor
 öfve harangor Cadenciaris, ar e:
 "Löbb mondot tulajdonságok nél-
 "kül Szühölköves, - csak sorban
 sakt Szaror szi, hideg, selletlen
 vers maradhat, ar ö gyalulatlau

Crella nyelvében ofszáim mind-
 „de nagy Docta marad, Denis
 fennyeen járó Hexameteriben
 és ^mCaesariának fellugró magus
 hangu Prozájában, sőt legnagyobb
 a hol gondolati; s erőmennyi legg
 hatalmasabban érdeklék a bellet
 és Szóvet. Himnuszok, e szerint hi-
 „vannám megíteltetni azon ked-
 „vesektül, kik Literatori művein
 „ik által nem önmön híveket; ne,
 „velet hanem a Tudományoknak, és
 „is szép Mesterségének terjedéséket;
 „és virágraokat, követhetis képpen.

a Nemzetnek Szerentséjét és dicső-
 „ségét, keressik, és Szép emberit tehet-
 ségeik által meg is szerzik, — azon
 kevesektül, kik a való Szóvet Söt,
 magyot Helyesset, igarat meg öfni.
 „sok, követhetis képpen részre nem
 hajló itéletek nyomos és tiptöl.
 „ke mellő; azon kevesektül kiknek
 örök halálakkal tartorik álla.
 „gyar a Nemzet; azért hogy a többi
 csinosabb nemzetek Szép példája
 szerint, ő is már szeretjék a Barnas-
 „sus utján Sittya nyelvvel melly
 egy formán alhatatos a fiél.

16.

„vesszel orbitari; a fergeteggel dö-
rögri, Csattogri, a Sassal fellegerri,
a gerlitrével nyögri; a fülemélivel
lengedzerri; azon kivéschtül, kiből
örök hála legyen egész Nemzetünk!
mert ha ő nem voltak, is a Magya-
roszat nyelvénél fogva nem tartottak
volna, tehát a mai magabul' s minde-
nibül kívánsot s a Földrül már tu-
nésenek indultt Magyar Nemzet
egy Szarad-műve, talán már csak
hajdani nevéül és tetteirül fogna

17.

isméretes lenni, nem csak a Vilá-
gon, hanem - önnön hazájában is -
Sümegei Szala' Vármegyében.

1807.

Nisfaludi
Nisfaludi Sándor

Mutato' Scibla

Csobáner Csobáner . . .
Sátiká Sátiká . . .
Sombó Sombó . . .
Reni
Mutato' Sabba

L. D. Josef
Tavozdi Lakos ³⁸ 1892
October 24^{den}

Csobáner
Csobáner
Csobáner
Sátik
Sombó

P. Piffaludi Sántor

O II cruelo Amore
Lipaccben, ma non si curiamai
Di lagrime, e dolore
Seamii.

”
Milly mellem a Nemelatóhoz,
Tel van szívva melege:
Csobántrá várral édes kedves
Ani: hallad egy agg rege. —
Mutt sürethor Paclatjorvon
Ert musamotul vettem ön,
Egykor midőn magam bolgék.
A hegy szörtes telején.
Soh történt, ott arriolta.
E porryós hegy fölgylbe.
Szölő Gyümöltés ültetővén
A vadonnak helyében,
Ertendőkent soh Uri nép
Gyül oda a süretré: —
László-s kőrsa szerelmekis
ott felt e bus ejtve.

1.
Csobánca.

Ó
Szejj, jó ritex volt a kedves.
Nem tsak: Vasban Salábon
Vott leg első - nem volt májő
Mátyás Birodalmaon;
Termetenek arruji éke
Nem volt minden köllerne
Bő éteke híres neme.
Nem volt minden érdeme.

2.
Tellegorö erős lélek;
Éles, mély tür-értelem
Nemes, bátor, igar nagy szív
Lángoló hív Szerellem
Vottak: aron tulajdoni
Mellek ötet szememben
Egygyétlenne-ő öököppé
Jevék ar én szememben

Itt ült velém legg utoljör
Engem áltol öletve. -
Hü Szerelme Szerelmemnek.
Tellesen meg felele
Stüret vala itt akkoris:
A Balaton haborgot
Luggot a hegy a nagy szilben;
Haj: és jivünk tsiforgot.

Isten herceg, Róza telken
 Megyek egymond Budára
 I hi. k. letre Batorival
 Oman Jörök Nyalára.
 Teli hallom vitérséggel.
 Immár Mátyás údvára,
 'Ira ne mernék? - a hi nem megy
 Nem nemes nem Magyar a

Ha az Isten szeretsét ad
 Vissza hozom szívemet.
 I Borostánygyal Rózsorúva
 Vérték hara Mőgyemét
 Szígligetben fogunk élni,
 Szerelmünkben boldogok
 Hol fevőkünk bül ki röpülni
 Egy kőrryön majd nem fogós.

De ha az Ur ott sorfot vett.
 Hogy Szent Györgyi egy fju
 Vérték ontsa - érted foll az,
 Edes hara kurnia
 Alkor Rózsán Gyulafj faj
 Kesergven a Máthacit
 Vigasztallon a Gondolat
 Szép halni a haracit.

Szígy s'ollot, sulos haradját
 Oldalára övedvén.
 Megdermedve - Zurot Szívvel
 Magam kivül vatek én.
 I elszakadot kebelentül.
 I el ment a Vad Poróhro
 De fullánlyja Szerelmének
 Benni szívemben övöls.

5.

Oda van ő - följőillólvá
Örömei éltémnek.

Enagy világ sommit töbi
Nem adhat már sívonnék!-

Oda van ő - utárma haj!
Hafrontulán ohajtók:

Oda van ő - legyele én-is!
Egyebet nem ohajtók.

Badalsonnak sürettyében
A Hegy felső felében
Holl neheren fogamzik már.
Szólló a firt, keblében!
Matta egy vérü Dionsak
Senkitül se lattatva
Egy le gördüle ormon ülve,
Csak rigóktul halhatva.

6.

Imigy tengi émerülve
Tengerüket kirrujával.

Síve gyászas történetét
Egyedül csak magával.

Uregén - Rófa Balatonra
Mereftövé le se meit

'I Fuldakolva nyeldegelven
Sürün omlo Vörmeyit

A Szép Róza - Gyulafival
Diesőjéges Leánya.
S'a hi ötet csak ismerte
Minden férfi Balvaanya
Amillen Szép, és lellemes
Oly felséges, hegyen, jü-
Dunán 'I Tiszán innen es túl
Nem volk horra hasonli.

7.

Dö, vig, népes vola Basatson
 etr akkori fiúretben
 Morgot hangrot ar egér hegy
 Fenn is alatt hín is benn
 Urai is Afironsági
 Veszpremi - Somogy - Szaláual
 Ifjai is Leányai
 Mimmajon ott valának.

Durrogtanak a morskarak
 Hogy a Beitreg ropogtat,
 Konglag a meg üres horobok,
 etr ostorok patogtat;
 Harsogtat a Paragatok
 A Hegedül Kengénch
 Kolt a dudu tapvol a táuer
 Já Sarkantyuk pengénch.

8.

De mimm erre a bus Dorsa
 Öömre nem gerjede
 Mint a féreg - marta Dorsa
 Lankada is Csügede
 Se nem látot, se nem hallott
 Reservenél egyebett; -
 Se nem éret semem tudot
 Reservenél egyebett.

Mert Csarolja, hi Matyásnak.
 Diadalmas hadával
 Dútsöféget ment elratni
 Gogany földön hardgyával
 Matyás halál seregében
 Harbola Kenyer Merceju
 Sebet s utób halált nyere
 Aron Nyámak eljén.

Eppor midön halandgyákbau
 Felüct meg a gabona
 Akor jöve a Taborbul
 Esobantra egy Matona
 Szent Györgyitül jövöh, ugmond
 Az ő etve solgáji.
 Holvan Kórsa a Misasszony
 Szegény Uram Mátkája.

Oh Misasszony! Szegyetmednek.
 Siomone hirt korok in
 László Urfi kedves Uram
 Meghol kényes Merején!
 Farhas elöb ova lett már
 Hit innen vit magávol;
 Farhas utem in gondolram
 Sőt: emy paripájévol.

Meg kell halnom - ercedgy mondoi
 Le dülve egy dült Santera,
 Milyen s mint lett halálatomat
 Vid. mátkamnak Esobantra.
 Emlékerék meg én rólam,
 A ő holtig híverül;
 De miattam le ne mongyon
 Az életnek kedvénül

Varjasnak már rég fajt foga
 Esobantra is kintére,
 Y fejet sohat töste abba
 Mint szethiel kérére
 Leg kedveseb Barátomat
 Válozsa ő férjének
 Boldogítsa Varjas Andráf
 Szerelmével hívével.

Imigy szólott irni alear
 De jobb kére nem való:-
 S ugyan ar nap Bünköz leddeu
 S ugyan ottan meg hala
 Ally fenével Vnira Kórsát
 É. Patona jövevény;-
 Oh Grongu rut Calárdjag
 Bohol fonta Sevevény

Az egész bir költeménye vol
 Varjas Andras Kóholta
 S Orbán Deák, a ki Kórsát
 Ezen birrel gyilkolva
 Ezer tört és lépés vetette
 Hogy meg fogja mávarát;
 De bir mit tet nem volt hafua
 S Csikorgatta agyarát.

Hogy Szent Györgyi Sátorban ment
 Ha' mit öült annal ar;
 Preménylven hogy a Csatábon
 Vagy Szentgyörgyi oda vesp.
 Vagy hogy Kórsá el felelti
 Távul levő Mátthaját
 S Utob megis réli adgya
 S Uressége partaját.

De elt a meg: meg tartá öt
 Ar igarat viellö eg.
 S elt hebléber his kereselme
 Sött arulta nött a meg.
 Le firetven harajának
 A tartorött ottalmaat
 Jönni képrült Mátthajátat
 Meg kénni a jutalmaat.

13.

Te Rórsa nem felejte el,
 A mit igent kívének,
 'Tavul léte népszerűen
 Langját égő szivemnek
 Pofonát nyert, alii kért
 Halápi és Flagymáji,
 Főnök, Pelhő, Kanisai,
 Golij, Ersek. 's Sülváci.

Ugy eselhetik a' tavul lét
 't Secretó szivellél,
 Valamint a' Siel fuvalma
 A' Lingoló Türekkel.
 Ha esak Pittsin 's gyenge a' Lang
 A Siel mingyárt elfojtja;
 De ha már elhasaprott,
 Ekkor még inkább föl bojtja.

14.

Imigy látván füstbe menni
 Varjas minden Reményét,
 Meg Csugette körmötrikkel
 Jól meg töltöt eszéjét.
 Orbán (egymond or ördögör)
 Jutalomul ért veszed
 Ha hogy nekem te Cobáucot
 's Rórsát meg szered

Öröklaj hogy ő hűgait.
 't jörségbut ki tudad
 Mely ar ő nagy csomphivola
 Kemde lét Ikar Sasgátad.
 Ebben itt kétt arnyji vagyon
 Sajátod ar orbán
 Melyben Varjas le fekteti
 Rórsát Nyosvöllajában

'S pohorok körtt így végződik
 Hőösülés ne legyen
 A máthák körtt - tudósításk
 Egy a mástul ne legyen
 'S Mobb László el vesztetűll
 Píromyos hín terjedjen
 Ugy hogy errül kitélkedni
 el Narkis felséggyeri.

'S Ugy lett - Orbán a Sátáni
 A dolgot jóll intézte
 Hogy Kérsát mint elnyert hontra
 Varjas immár egy nézte
 Varjasnak egy Crimborsassa
 Ni László ruhahalatt irt,
 el Taborbul hitellessé
 Tevé ama költött hírt.

Holtnak tartá László'lt hit
 Kersás minden atyafi
 Meg kőnyeré derék vejét
 Meg magais Gyulafij
 Sőt Fehangban Aquivuis
 Szentatolmár érette
 Ott volt Varjas is Deákja
 el két ördög - s nevette

De er'altol dolgát Varjas
 Sem csak jobba nem tette
 Hanem minden reménségét
 Egyszerre el vesztette.
 'S hitsegb epién hogy valaha
 Meg foghatna madarát
 Dult jult ivott Péromloda
 'S Csikorgattú elgyerát.

17.

Oh, de csobántr' berreg hangzott
 Arosa szive jajjattol:
 Lászlót! Lászlót kért ő szegény
 A várminden falától.
 Mérték nélkül vott sícsere-
 Helyét keblét szaggatta;
 Földhez sujtott reményeit
 Éjjelnappal síratta.

Látván extar őz gyulafij,
 vigasztatta, érlette,
 Dongatta is Jerlitrejét,
 Oh! - mert igen sziveltte.
 De a lelket vesztet szivnek:
 É föd már nem adott irtt,
 Vajh! miért kellett elhinnie
 A ma gyilkos, harnis hirtt.

18.

Miat őszreda Liliompál,
 Szemlátomást hervadott;
 Türe elhunyt - lelke alétt -
 Már könnye is apadott
 É utolsó szüret után,
 Már csak alig élhete;
 Bedig László Budán vott már;
 I Mátka jáhor Siete.

Budán vott már a Pirály is
 Az orvagnak naggyá vott
 Diadalmit innepette
 Bajnokinak járá vott
 A mulatság - s vigasságnok
 Budán nem vott sürete;
 De Lászlót er nem ingerle -
 Mátka jáhor Siete

Mert, hogy rég nem hallá'kiet,
 Se nem vette levelet
 Mindég szivelt Mátkájának -
 Borrogatta kebelét.
 Szafolyában sok gyönyörű vala
 "Mátkájának" számára;
 Örült, midőn el képzete,
 Mint illik majd nyakára.

Nagy - városig kinnisgod
 És többekkel utarott;
 De kisértetvén Csobánir felé -
 Nem vesztegetett soká ott;
 Napnyugodtt kor indult onnan
 Lovászszávon magával,
 Parkassal, ki minden sorstott
 Egygyüt viselt Urával.

Risó öfber volt a nap
 Már mindenütt elkele
 Márton ludgya; a Dakongrat;
 Már lehullot levele.
 Hideg szél fujt Eszak felül -
 Depült a ló serénye;
 De kedveve világitott
 A már tollóhold fényre.

Rósa: Rósa köel vagyok -
 Ha, hogy híven maradtál,
 I Megtartottad, amit nekem
 "Dadatsonyon fogadtál?"
 Szígligetben fogunk élni,
 Szeretnünkben Doldogot;
 Holt fészünkül kiöpülni,
 Egy kőnygen majd nem fogok.

Ezt gondollya s több effélet
 László Urfi magában;
 S nyargalt nyargalt kocsisok közt
 A seagulló lölébe
 Este későn volt arimár
 Hogy kicsit a tiszta
 Föllpillantott és rá ismert
 Csobánka várának fokára.

Itt meg toppant paripája,
 És egy nagyott horkantott;
 Mert éppen egy nyular ütött
 Ott keresetül Mantott.
 De sarkantyúat adván László
 Elgoshodt lovának,
 Most még annál sebesebben
 Nyargalt Csobánka várának.

Tovább jutván a Sziklák közt
 Ott egy bagol kukogott
 Bordaxodt Szent György ott
 S Péter Sive dobogott.
 Mert tudta meg dajkájátul
 Hogy semmi jót nem jelent
 Amint maft hall, - inent látot
 De a Sajnok-továb ment.

Továbbá hogy oda jutot
 A hegy gyepes allabon
 Ahomán föl Vanyarodit
 Ott állt Csobánka várának
 Tromonuan hallot Kongni
 A Várbon egy harangot
 Ellett jelent ez az erőfjél
 El-el kapta a hangot

23.
My Urfi lassan! (monia Parhas,
En itt nemjöt eicereh?
Törba megyünle a Taluba
Valakit meg kendereli.
I egy parasit jött éppen szem könt
László imily keredist tön
Földi emmel jól e haraug.
Kálase erre jaj or lön

Ditsertesjeli ar Ur Istén
Kisasszonyunk virradis
Jegnap olta a Haláltal
Mondjáló Sörnyen kintodit
Bár ar Istén meg tartaná
Mert igen szép Sigen jó
Kégen beteg - Lelkicst er
A harmadik haraug jó.

24.
I mindha eres károlt dötlet
Kálase László keredist
El bődüle mindera Vere
O Virsra kálact kēblibe
I mind a nyit a Verba teimet
Lova el elült alatta
De jaj Kórsát László elöl
El kálal el ragadta.

25

Hammondi
Simoni

TATIKA.

26

Come il gelo alle piante, a i fiori
carsura, l'agrifoglio a le spiche ai
simellit vermes, l'arcti ai cumri
ad agli augeli il vico così meui-
co a l' homo fu sempre amore Echi
foco ch' mollo intese mollo Lafuo
iatura prorfido et ualva gia.

Guaimi

Satira 1870te

Negy fal köze leirt a Felnek
 Széle, hava, hidege:
 Kedvelt, tisztolt barátom, Nagy!
 Im. hallgad, egy agg Rege:
 Tatika - most csak omladél.
 I vértse lakta Várcsánul
 A két fiatal Magyar. Szivnel
 Szerentsétlen sor-sánul.

Hej barátom! akkor is volt,
 Valamiat mostrosz ember,
 Ember társó lehelletét
 Irigylő, és dulo szerei
 Ember kiznek szive pokol
 Mivelve éles türeszies,
 Ere méreg, Lelkie Orvög,
 Mindamitt tudás és ves

28
Kimergeivel föl kavarja,
A boldogság forrásit,
'Vad átkokká változtatja
A jó Isten áldásit.
Maslagokká a Hőjakot
Igy tessi a merges pök:-
Halállá arédes Almot
Igy tessi a Skörpiög.

30.
A Pakonynak rengetege -
Tenger erdő s vögtelen,
Komor barna hullámokban
Fekvők helgéri dísztelei:
Az őz sáróc leheltete
Még fosztotta a fakat
A Levéltől, s ledeltől
A ménest, és gulyákat.
Tátilka, mint egy korona,
Feltéve a tetőre,
Büszkén állott s riérett alá
A Földre és időre:
Változott ez ivék-ötta
Könülötte alatta;
De a várnak nem érthatott
A Játár se bánthatta.

Szent Gáspár Övegygye volt
 Ki a várban parantsolt
 Herman Deák, aki abban
 Ugyés, garda minden volt,
 Rudar Judith, a széps övegy
 Ezen nap nem volt otthon;
 Deákjával Hagymásinál,
 Vigázott Szent-Grothon.

Vendégség volt Hagymásinál,
 Kinek nagy értéke
 Övegygyüle ekkor nála
 Szala egész vidéke.
 Oda méne az Övegy-is,
 Azt gondolván magában
 Hogy megkeritt tén valakit
 Megunt Övegy ágyában.

Manchi vott csak magaotthon,
 Gáspár lelkes magjátja.
 Első kedves felesége
 Képe, fiwe, rajrattya;
 Remekje a Természetnek,
 Fiwe, lelke-tesztében
 Jörökösse jó attyánok,
 Jöröginak felében.

Mert vala még egy öttweis.
 Fija mostohájának,
 Ki majik fél örökösse,
 vala Gáspár javával,
 Haj! de egy mák-szemmelébrít
 Magyar emborségébül,
 Feres vol, jóval: arctnyának
 Hermánt-Ölélésébül.

33.

A Szép Manu volt csak ott hon.
 S felette gyászéltében,
 Ablakára könnyök öltve,
 Feje a jobb kezében,
 Rem-meredve néz vala le
 A világra s időbe,
 A múltba és jövőendőbe
 És a jelen lévőbe:

A Sors dulo' fergetege
 Legmérgelesebb dühébe
 Mint el virág-ítte felett,
 S mondul tsapot szivébe;
 Mint a féreg a bimbóban,
 Ugy ült s rágot keblében,
 Pet' semoru emlékeret
 S hervadt virág-évében:

Sálka.

Eszék.

Véső-ősvolt, Márton napja
Egy romoru ősi nap:
Hamaras fölöké korott bukkált.
Amelget vesztett nap.
Romoru volt a természet,
Marna ale tarott föld;
Csak a moró volt remény sein,
Csak a vetés volt még föld.

14.

Valóban bal történetek.
Egyike is nyomhatta.
Amnyivá, hogy gyenge szive
Elszakulton alatta.
Együt pedig illy esetek
Ally terhek a sziveken,
Hogy se ar is, se ar Idő
nem, segelhet ercken
Epen ma het Ertendője
Hogy a dűsü öteget
Fü' élteben gyakran vive
1 A Főróhre sereget,
Edes Attyát Arnyamelle
Leveik a kriptába
'o itt maradt - a halálnál
Aposztol sorsnak marhába.

35.
Morradorva látta most is—
Hogy rangotta idejét—
Sürke's fejei Maratónak.
Es Bapoknak seregét.
Morradorva hala Vengri
Mutsurtato' Erchéet
Es Tokogni a piveket
Hjakét, is Venéket

Mert oh, mért oh édes Nemróm,
(Agy sohajtót magában,
Mért nem vittél el magaddal
A nyugodalom Parjában!—
Mért nem vittél el magaddal
E vespélles szilveszterből
Hol ha oca ve'el, nem jön segyi.
Se pivo'ból haj som eszéből

36.
A nyugomul emberi szív.
Ki mindenre meg indul.
Csak ha egyszer verni meg sünn.
A mel' setét siron tul.
Ott nyugorik meg— ott nem érez
Ott nem gyütöl, nem szeret,
Jöj oh hálal jöj Kaszaddal
Mely mindennemek véget vett

S éppen ma vet' Eftendeje:
Hogy a Sironak felette.
Mely elljárt is jó napjait
Örök ejben temette.
Egy so'fa Siron remény sörög
Hátrot rajilni Sironnak
Mely egy egész Édent igért.
Háttra levő éltémnek.

27.
Tudni illik: - Kerij Sándor,
A ki gyermekkorában
Játszó társaságban
Nézelte komoly-ságában
Ott látta meg teg először
Már legényje váttában
A halotti vondeget kört
Edecs ottga tájában!

Kerij Mátyás fia volt ez
Egyetlen egy magrattyó
Es e híres reményegnek
Leg utolsó fajrattyó
Vártho-Kerij jó komcsid
A jó barátok voltanál
Mond a kettő nagy harafi
Egy más után haltanak!

28.
Sándor Urfi akikor jött meg
A Pöröknek nyakánál,
Egész Buda róla szólott
Es nyert Porostanyánál,
Galambosnál ő volt egyedül.
Ki a Pörök markában.
Ligmond királt meg mentette.
Szegyen halál Farkában.
Es az olta Ligmond király
Meesfütte őt secrete,
Mind élete meg mentőjét
Fegyelmekkel illette
Latta őt a királynéis -
Ama híres Borbála
A reme beme egy Apollót
A egy Herkuleset talála.

Szép cszeszen volt a királyné
 Edgonesz is fajtalan!
 Jette keményet töltögetni
 Ez volt dolga untalan,
 Vajh! mért kellet erffura:
 Gúja szemét vetnie!
 Vajh! mért kellet erffunak
 Gúja szemben tűnie.

Salamikor még a Golol.
 Egy férfiat megfogott.
 Eggy szép elmes, búja szpon
 I nem ördög volt eskörött
 Mert beformya hálojába.
 A fiatal szívét
 A bújaságka kellemes
 Mint a jók a legyelet.

Az illy cszeszen: mért van illen?
 Et leg nagyobb szörnyeteg
 Medvek korött hall legg sürübb,
 Legg vadgyab a rengeteg,
 Nem vesztettr olly drága kintset.
 Mint a mellent er kicsal.
 An férfi szív életébül,
 Szédítő búkajávol.

Sándor, Mintri gyermekemig.
 Már egymáshoz hajlanak.
 Gyermek szívét érezeménji.
 Szépén öfve hangjának
 Szerettél már akkor egymást
 Minch elött hi fejtet
 Valóságok a bimbóból
 I az legény- er leány lett.

De meg látván maftaegymást,
 Keletreki mellábon,
 A Szív- I lélek virágmal.
 Teljederü korábon
 Midőn a Szív kívánati
 Ur ffuszág keblében
 Ebreclernek gyulladornak,
 A Szerelm evében.

Látván Sándor a Szép süret,
 Bompajábon testének,
 Lelke Széled felségében
 I júsaganati szívében.
 Látván Sándor a Szép süret
 Bompajábon testének
 Lelke Széled felségében
 Erejében tüében.

Világostón löllicskben,
 I Keblek. mellon érette,
 Hogy a kétt Szív kétt valóság
 Egymást igen szerette
 Mindon a Nagy Természetben
 Termegen hangzó nélkéj.
 Hogy egymástal öpveidőh
 I egymáste kétt kemiele.

I Szívjár! hideg tetemének
 Ez. szíjának felette
 Lelökön meg a két jó szív
 Mas egymást el segette.
 Eren élet tengereiben.
 Örvé fogva evenni.
 A Sors mérget is hozzalain
 Kétté szelva evenni.

A boldogult két öregis,
 Hogy kivék meg dobogott.
 És az Arany billikomban.
 O somlai Csillogott.
 Öfve ülvén 's öfve hordván.
 Harkaik egy balássa, -
 Pörny gördülve az framelbül
 Egy köpöntek egymással.

Agya Isten, hogy a magart
 Két fél világot uralta! -
 's Vörrel szertet Szabadfaján
 Soha kárát ne valla! -
 Agya Isten Parát'ságunk
 Halálunkig álhosszon
 's reményel töltse gyermekülbül
 Egy boldog pár valhosszon.

De Sándor ^{44.} két Borbálanás;
 Vethes unsozássára
 Eszmond Király magához hitt.
 Ömör gyalarattyára. -
 Sándor kinek a Ditsőfégy
 Tábor és harte kedves lett
 's is időre mint semenyli.
 Mátkajátul Butsut vett.

Sándor, Sándor! mit műveltél
 Ide hagytaid mátkádat!
 Saj jaj-neked! - mem ismertet
 Míggyöt rejtet pálladat.
 Elment haj! - 's miből a Sür
 Vörva varta öleken
 Sándor helet egy Levelben
 E meny-köjött kerébe;

45
Sanna allan porerenetel:
Az embernek élteben
Amelyelyekben setit lévén
Fejében is szívében.
A mult idő örömei
Mind a földhöz süttatnak,
A jövőre reményei
Mind a porban tipszabnak.
Hogy alkotta süttetvéit
Földhöz ar életet; -
"Néha maga néha a sors!
Hova a ball esetet?
Vannak illen portrenetel!
Boldog akit kedvelvén.
Az égnem ment illemektől
Boldogtalam vagyok én!

46
Alig valék még Radetén,
Veszedelmes pállamnak.
Egy seörnyeteg kihalynéjő.
Haj. Szanandó karamnak,
Főrt vetet, ki millent eddig
Aritallan nem ismertem
Fogva valék el kábult én
Mire magamból testem.
"Nem volt benne igazalma ság,
Et vad történelenben
Ugy tett vélem együgyűvel
Mint a kigyó egyben.
Mija-veire vajúlta
Küresjéget keblennék.
Et ütölle életemül
Idősséget szívemnek.

47.

Virtus virtus - ma'atalab.
 et mi olta érettem,
 Hogy mennyi csod. onsag vagy
 S érvényedtet követtem.
 Nem szantt számdék nem Terméket,
 Sor som sagat magárol!
 Kivül belül östromolván!
 Et rántot bal karjával

A kiartudnánk jó szivesnek.
 Meg meg nyorri kegyelmit.
 Akar soha sem bocsádnai
 Szived szörnyű kegyelmit,
 Egy is, ugy is, Szerecsellen
 Vészepe adom szavadat.
 Ad egymásnak, és dimeszben.
 Malasztalóba magadatt.

48.

Akkor ha majd látai fogod.
 Egy Szerecsenék öléből
 Ki Szivedre méltó vala
 Boldogságod Rebléből
 Mily hohérom lepr a vétek
 Melles. haj'el követtem!
 Hogy, nyomorult. Barátság
 Megis híven szerettem

Hahallani s. látai fogod.
 Vétkeim kínos Báuattya
 Reblom mitkint gyötri marja
 Furdalja, és szaggattya
 Elmom minden gondolatya,
 Minnen Csop vir esemben
 Mint lepr öfkor, gyillós ördög
 Szerecsellen eltemben.

Miként nem fog melegíteni
 Semmi remény Jégára.
 Miként nem lesz Kibelemben
 A Jókollnak határa
 Akkor oh meg bántott éngyal!
 Meg lesz rajtam bopulva
 Szány meg akkor, és borzas meg.
 Ha így leszel fel dulva

Ha sívem majd könnyáibau
 Vörösk habrit, Csikorog;
 De, hogy sorsát meg érdevel,
 A Büvös udg seu onorog;
 Ha életeu gyöherein
 Mind el leszel már éve!
 De, bus telheu Csont harabul
 Akkise lesz még kiveve.

Ha a halált mádom majd,
 Hogy szányon meg sziguel,
 De nem szány meg - de nem viszed
 L mindin hajnal éve tel,
 Akkor oh meg bántott éngyal.
 Ha így leszel fel dulva
 Szány meg engem; barharatot;
 Meg lesz rajtam bopulva.

Si elöförd a Szordmet
 Fürnek laugnak newertek
 Veszedelemes terméfrétek
 Jól komerte érte
 A Sív leg seb állagottya
 Szüessige hissege,
 Elmulandó Ember létnek
 Er mennyei visszege.

51.

De semmi sinte hatalmábon
 Atr embernek egészre;
 Idő, hely, és környel állás
 Környen forditták tefre
 A földhő mely reggelenkiut
 Szép biborralvau festve
 Ben rejti márt a világmott
 Mely öldökölmajd eftve.

Et Szerelemkerében vau
 Sorsunk káltsa e földön
 'Néle emerriget, vagy jöklonny
 Kinek milleborfa tömve
 Atr ülvösfejig helykiesortya
 'S nyújtya nekünlé jobjavol
 Mergel nyujt és káshoratott
 Vepedelmes Baljavol.

52.

Et bajavag jöklarabon
 A felső hat edes mér,
 'S cuvil fogva úgerelvéu,
 Horra' Kap ar ember kei.
 De haj, esak habja vola
 Mát keferis ar ital,
 Es syroje epe móreg
 Melytül a sru majd jöj vala.

Sörnyü Csapás vola ex Maueri
 Erre'keny Skür seivenek,
 Mrit a Villau környen Csap
 Gyökereben ettenek.
 Ehet sulor Csapás mellei
 Föb bajov ij jövenek
 Atr örvegy is egi phara
 Szegeny ellen törenek.

Arossa Arossony nagy lotté,
 A Súr amnyi küllemét
 Pütsöitét híret nevétt
 Virtuuszát is érdemét,
 Irigyllette az ottjáraúl
 Reá maradt értéket
 S Pütsületit s a galuárva.
 Jota hala vidékéitt
 Látván mullen bálványa, ez
 Minden férfi szivének
 Mmit kereték ott az Hjak
 Mmit tisztóttik a Vínél.
 S zennél, mikébb hípek betétt
 S aual nagyob nevében
 Pult, fult, e pset sonörget forral.
 Hyeandé e Mellyében

Hermin, Beak, a Csak Jöribet.
 Az Övegyher kőörte
 Pravarr Kóka-Indulatitt
 La Mentrit sirtutogy üldörite
 Sott ha mérget látott forri.
 „Arossomának szivében
 O meg jobban keverte art
 Egy reménynek fejében.
 S elolog már amnyi selt
 Hogy Szánthónak ványa
 A Jrep, jó is garday Mantri
 Szer Szionek bálsánya!
 Sziert amnyau vetelhetlek.
 A Scottgai Harábon
 Szierte immár szolgálett,
 Önnön maga harábon.